

սաղէմայ տաճարն, որոյ ներքև Քրիստոս առաքեալներով (Քրիստոս) աւանակի վերայ նստած, երկու ոտքն մի կողմից կախ արած՝ յԵրուսաղէմ կը մանէ. բազմութիւնք ժողովրդեան աաճարին ներսն պատուհաններու միջից գլուխնին դուրս հանած, զՔրիստոս կը դիտեն լելն. լելն. մինչև 14. էջ պատկերներ են:

Ե. էջին վերայ կայ մի հին յիշատակարան, որոյ վերի տողը մկրատով կարուած է, ներքի տողի մէջ «Մարծպանս Մամիկոնէջէս» գրուած էր:

Պատկերաց վերջն կար այս յիշատակարանն:

« Եւ տեսայ զԱստուածաշունչ կենսատու Պարմիր աւետարանս, յաւթեցաք ընդ հովանեաւ զօրութեան շնորհի սորա հաստատուն պայազատ, հայրապետութեան կրկնակի և եռակի կատարեալ արամբ վկայեալ զվաղուց ստուգութեանութիւն ի Սուրբ Աւետարանս գրեալ են և մեծ ստոյգ բանիցս որ ի բարեբարաց . . . (եղծուած) հաստատեալ կայր հաւատով ընկալայ . . . (եղծուած) առաւելեալ ով որ զՍուրբ Աւետարանս ի ձեռն առնու կարգալով կամ արինակելով կամ համբուրելով լի սրտիւ Աստուած ողորմի ասէ թէ Տէր Աստուած հայրապետացն զմեզս նոցա թողու, և Աստուած զներելին թողու իւր միւս անգամ՝ գալստեանն, ամէն, Ի թուին 989. մամիսի Ժ »:

ՄԵՏԹԷՈՍԻ ՎԵՐՋԸ.— « . . . Վերստին ստացող Ս. Աստուածաշունչ Աւետարանիս զՂարսեցի Խաւճա Սաւարն որ ստացաւ զՍուրբ Աւետարանս ի հալալ ընչից և . . . վաստակէ յիշատակ իւր և բարի ծնողացն իւրոց՝ հաւրն Աստուածա . . . և մաւրն Պուլշատին, և եղբարցն Մաղիճանին և հանգուցեալ եղբարցն Սողգանին և քերց Մուխալին, Խաթուն փաշին և Թամամին. դարձեալ յիշեցէք զՍաւաճա Սաւարն որ ի դասն և ի վիշտ ժամանակին՝ յորում ամի շարժեալ էր ի վերայ ազգիս Հայոց անհնարին բարկութիւնն և առաւել սով